

jisté učiní z důležité příčiny, na př. podléhá-li zabavené zboží rychlé zkáze, takže by pozdější prohlášení jeho za propadlé nemělo účele, kdyby mezi tím pozbylo ceny. Na místo zboží nastoupí v tomto případě výtěžek, s nímž učiní trestní soud další opatření ve smyslu odstavce prvního, nastanou-li podmínky jím předpokládané. K zabezpečení tohoto účele slouží druhá věta odstavce druhého Šu 12. Odstavcem třetím tohoto Šu sprostěn byl soud povinnosti prodati sám zabavené zboží, a muže k tomu použití úřadů tam jmenovaných, jež podle tohoto zákona zaujímají postavení orgánů vytčených v Šu 24 tr. ř. Z tohoto předpisu je dovoditi důsledek, že vyšetřující soudce byl podle zákona oprávněn naříditi prodej sporného zboží, zabaveného finančními orgány, a dáti prodej ten provést celním úřadem, třeba trestní řízení nebylo ještě skončeno. Nelze proto v tomto postupu soudcově shledati porušení povinnosti zákonem mu uložené.

Čís. 4726.

Rekurs podle Šu 15 nesp. říz. nutno v čtrnáctidenní lhůtě podati na soudě rekursním.

(Rozh. ze dne 24. února 1925, R II 49/25.)

Do usnesení rekursního soudu v pozůstalostní věci, v níž účasten byl nezletilec, vznesl první soud dovolací recurs, jež zadal poslední den lhůty na Nejvyšším soudě.

Nejvyšší soud dovolací recurs odmítl.

Důvody:

První soud podal recurs ve smyslu Šu 15 nesp. říz. proti usnesení rekursního soudu přímo u Nejvyššího soudu. To přiči se však předpisu cit. Šu 15 poslední odstavec, dle něhož bylo tento recurs podati u rekursního soudu a to v zákonné 14denní lhůtě Šu 11 nesp. říz. Rekursní usnesení došlo prvnímu soudu dne 1. února 1925 a končila tedy lhůta rekursní 16. února 1925, která dnešním dnem již uplynula a nelze proto mluviti o včasnosti podání rekursu u rekursního soudu, kam recurs ještě vůbec nedošel a nebyl tam proto včas podán. Dovolací recurs je proto opožděným a musí býti jako takový odmítnut, když věcnému jeho vyřízení brání předpis Šu 11 odstavec druhý nesp. říz., ježto pozůstalá vdova vejitím rekursního usnesení v moc práva nabyla již práv, bez jichž újmy je změnití nelze. Předpis Šu 15 nesp. říz. poslední odstavec, že má býti podán úřední recurs u soudu rekursního, je zvláštním předpisem vyjimečným, který má svůj účel i důvod, aby totiž rekurující soud nepodával recurs proti rozhodnutí druhé stolice sám u sebe, pročez předpis ten nebyl dotčen ustanovením Šu 1 nař. min. sprav. ze dne 28. srpna 1860, čís. 205 ř. zák., jenž zcela všeobecně nařizuje, že rekursy mají býti podány u první stolice.